

פרק הכותב לאשתו

מתניתין:

בדבריו כלום?

יש לומר — שהועיל בכך שאם מכרה אשתו את הנכסים, או נתנה אותם במתנה לאחר — הרי מקצה או מתנתה קיים⁽⁴⁾.

ואם כתב לה — "דין ודברים אין לי בנכסיך ובפירותיהן"⁽⁵⁾, הרי זה אינו אוכל פירות

הכותב לאשתו⁽¹⁾ — "דין ודברים אין לי בנכסיך", הרי זה [היינו הבעל] אוכל פירות מנכסיה בחייה, ואם מתה — יורשה⁽²⁾.

ושמא תאמר — אם כן למה כתב לה "דין ודברים אין לי בנכסיך"⁽³⁾, הרי לא הועיל

עלמא מכרה בטל, ואם יסתלק קודם הנישואין יהא מכרה קיים.

אך התוספות לעיל (עח ב) חלקו על הר"ן, וסברו שאינו יכול להסתלק מנכסים שיפלו לאחר הנישואין.

וכתבו ליישב את קושיית הר"ן: שמשנתנו סברה כדעת רבותינו הנזכרים בסוגיא שם, שאף אם מכרה בעודה ארוסה מכרה בטל.

והרא"ש הביא ראייה לדברי התוספות מהירושלמי, שהסתפק, האם אפשר להסתלק מנכסים שעדיין לא נפלו לרשותה.

אך הרמב"ן דחה את דבריו, וכתב שהירושלמי מדבר באופן שכתב לה אחרי הנישואין, והסתפק הירושלמי האם דין "ידו כידה" שיש לבעל בנכסי אשתו, הוא רק לגבי הנכסים הנמצאים ברשותה כעת, ורק מהם אינו יכול להסתלק כיון שכבר זכה בהם, אבל מנכסים שיפלו לה בעתיד יכול להסתלק.

או דילמא כיון שידו כידה הרי רשותה קנויה לו, ואף מנכסים שיפלו לה בעתיד אינו מסתלק, כיון שכבר זכה ברשותה, ואינו יכול להפקיע את זכותו אלא על ידי קנין. אבל ודאי קודם הנישואין יכול להסתלק אפילו מנכסים שעדיין לא באו לידה.

5. והקשה הפני יהושע — מדוע צריך לכתוב "בנכסיך ובפירותיהן", הרי אפילו אם יכתוב

1. בגמרא מבואר, שמשנתנו עוסקת כשכתב לה בעודה ארוסה, קודם הנישואין, אבל אחרי הנישואין אינו יכול להסתלק מנכסיה בלא קנין גמור.

2. והקשו התוספות — והלא בגמרא בבבא בתרא (מב א) משמע שאפילו אם יאמר רק "דין ודברים אין לי בנכסיך" מועיל לשון זה כדי לסלקו אף מפירות?

ותרצו התוספות, שאף בגמרא שם מדובר כשאמר "דין ודברים אין לי בנכסיך ובפירותיהם", אלא שלא חשה הגמרא להאריך ולפרט את כל הלשון.

ועיין בחידושי רע"ק אייגר שיישב את קושיית התוספות.

3. ובגמרא יבואר, מדוע אין האשה יכולה לומר לבעל — "מכל מילי סלקת את עצמך".

4. והקשה הר"ן — כיון שהגמרא מעמידה את משנתנו בכותב לה כשעודה ארוסה, אם כן הרי בעודה ארוסה יכולה למכור בנכסים אף בלא סילוק, כמבואר לעיל (עח א), ורק רבותינו נמנו וגמרו שהבעל מוציא מיד הלקוחות, אבל מעיקר הדין יכולה למכור כמבואר שם. ואם כן חוזרת שוב קושיית המשנה — למה כתב לה "דין ודברים"?

ותירץ הר"ן — יש לומר שהועיל הסילוק לנכסים שיפלו לאחר שתנשא, שבהם לכולי